

Severní Čechy

16 °C | 4 °C

Počasí v kraji více informací →
pocasi.idnes.cz

usti.idnes.cz

DNES Ústí nad Labem, Teplice, Most, Litoměřice

„Lehčí ponorku cítíme, kamarádi dětem chybí“

Dva měsíce bez spolužáků a života mimo dětský domov. Jak to děti v Tisé zvládají?

Miloslava Hálová
redaktorka MF DNES

Už dva měsíce děti z dětského domova v Tisé nevystrčily nos za bránu areálu. Kvůli koronavirové krizi nemožnou do školy a preventivně nevycházejí ani jinam. Jak to zvládají? A jak vychovatelé? „Za velmi náročnou považují hlavně situaci s výukou dětí,“ říká Milan Vostrý, ředitel domova, který tu pracuje už více než 30 let.

Hrozba šíření nákazy koronavirem přinesla určitá opatření - zavřela školy, omezila pohyb, musíme nosit roušky. Jak se žije v této době v dětském domově?

Kdybych to měl shrnout jedním slovem, tak velice náročně a dá se říct až těžce. Za velmi náročnou považují hlavně situaci s výukou dětí. Kdo děti má, ví, jak je náročné učit se doma s jedním či dvěma. My máme čtyři rodinné skupiny, každá je po osmi dětech, to znamená, že každá musí zvládat opravdu velké množství úkolů. My jako pedagogové musíme všechno kontrolovat, odesílat. Problém je, že ne všechny děti jsou nadané, spousta z nich se musíme věnovat individuálně, sedět nad nimi, protože by to samy nebyly schopné zvládnout. Výuka nám dává strašně zabrat. Chodí nám pomáhat tři dobrovolníci z Tisé, učí se s dětmi matematiku, dějepis a zeměpis a jedna bývalá kolegyně pomáhá, s čím je třeba.

Jaký máte režim za normální situace?

Ráno se děti rozejdou do škol, pokud se vyprázdní. Ti nejmenší chodí do školky v Tisé, větší děti do zdejší základní školy a ti starší dojíždějí do učiliště nebo na střední školy do Ústí či Děčína. Většina školních povinností se normálně stihne ve škole, teď už je to dva měsíce na nás. Směna vychovatelů začíná v půl osmé ráno, končí v půl osmé večer. S výukou začínáme ráno v devět, a když to jde dobře, končíme odpoledne kolem půl třetí. Pro nás i pro děti je to nová situace. Po vyučování jsme my i děti rádi, že je můžeme na dvě tři hodiny „vyhnat“ ven na zahradu.

Máte k výuce dostatek počítačů a notebooků?

Na jednu rodinnou skupinu máme jeden stolní počítač, který je neustále obsazen. K dispozici máme asi tři nebo čtyři notebooky, vychovatelé přinesli svoje a dali je dětem k dispozici. Jedna firma nám nabízel, že nám nějaké notebooky půjčí. Ale měl jsem strach, kdyby se s nimi něco stalo. Říká se mi to těžko, ale ne vždy se děti k věcem chovají tak, aby je nezničili. Zatím nám nikdo nenabídl, že by nám nějaké, třeba i starší, daroval. Ale nechci, aby to vypadalo, že si stěžují. Pevné počítače máme, notebook navíc by se nám hodil.

O kolik dětí se v domově staráte a jak jsou staré?

Máme 32 dětí, nejmladšímu jsou tři roky, nejstaršímu je 23 let. Ten jediný je mimo domov, studuje na vysoké škole v Praze a do domova se zatím nevrátil. My ostatní jsme už dru-

hý měsíc spolu 24 hodin denně a začíná se trochu projevovat ponorka.

Měli jste strach, aby se někdo z dospělých nenakazil a nezavlekl nemoc i do domova?

Samozřejmě jsme strach měli, ale otrnulo nám. Zatím jsme všichni zdraví, i děti. Je to naprostý zážrak. Všichni se neustále pohybujeme ve velkém kolektivu až 40 lidí denně. Držíme se, děti jsou zdravé, nemají ani rýmu. Měli jsme připravené krizové plány, kdybychom tady museli zůstat. Taška s věcmi na 14 dnů je stále v pohotovosti.

Jak tuto situaci vnímají děti?

Je to až s podivem, ale když se jich zeptáte, samy vám řeknou, že se do školy těší. To se stane málokdy, že chtějí chodit do školy. Hlavně ti starší tam mají kamarády a kolektiv spolužáků jim chybí. Už téměř dva měsíce jsou zavřeni jen tady, je to pro ně i pro nás dlouhá doba. Pořád nevím, jak to bude s prázdninami. Aby děti byly celý rok bez šance někam vyjet, není úplně dobré. Máme dojednané tábory pro 25 dětí a čekáme na rozhodnutí, jestli vůbec někam pojedou.

Jak jste na tom s ochrannými prostředky?

Je to náročná doba, ale máme kolem sebe spoustu přátel, kteří nám pomáhají, a stará se o nás i náš zřizovatel. Ústecký kraj. Máme dostatek roušek i dezinfekce, což je super. Nezapomínám na nás ani spousta dobrovolnických organizací. Přijedou a přivezou nám gely na ruce a další věci. Přijíždějí i jednotlivci a vezou dětem hračky, aby neměly dlouhou chvíli. Mám z toho radost.

Povinnosti i zábava Na horním snímku jedna z vychovatelek dětského domova v Tisé při výuce s dětmi. „Učí se od devíti zhruba do půl třetí a po vyučování jsme my i děti rádi, že je můžeme na dvě tři hodiny „vyhnat“ na zahradu,“ říká ředitel domova Milan Vostrý (vpravo), který tu pracuje přes 30 let. Foto: I. Lhotská, MAFRA

„Když se děti zeptáte, samy řeknou, že se do školy těší. Hlavně ti starší tam mají kamarády a kolektiv spolužáků jim chybí.“

Milan Vostrý, ředitel domova

Co s dětmi děláte, když se neucí, ale nikam mimo areál nechodí? Máme velkou zahradu se vším možným sportovním vybavením. Velké děti připravují pro ty malé sportovní odpoledne. Jednodušší je to s malými dětmi, holčičkám stačí kočárek, ty nejmenší jsou na pískovišti. Ty starší už se zabaví samy. Jako všechny děti by volný čas nejráději trávily na sociálních sítích.

Jak dlouho v dětském domově v Tisé pracujete?

Dlouho, nastoupil jsem v roce 1988. A za tu dobu jsem tu toho zažil opravdu hodně. Jsem vystudovaný speciální pedagog a neumím si představit, že bych dělal něco jiného.

Můžete tedy srovnávat. Jaké byly děti před deseti patnácti lety?

Rozdíl je obrovský. Rozvolnila se morálka ve společnosti, děti se k nám chovají jinak. Nestávalo se, že by

byly hrubé nebo vulgární vůči dospělým. Dneska určitá skupina dětí „chytá nerva“, jak říkají. Potom přijdou, uznají, že to přehnal, ale v ten moment lítají sprostá slova, v afektu rozkopou dveře. To se dříve nestávalo. Mám pocit, že jsme měli k sobě větší úctu. Starší děti už si uvědomují, že dalším stupněm je výchovný ústav. S některými to přesto jinak nešlo a skončily tam.

Mohou teď za dětmi přijet rodiče nebo příbuzní?

Návštěvy jsou zatím zakázané. Většina dětí má ale chytré telefony, mohou tedy s nimi být v kontaktu. Je jich ale jen pár, o které se rodina zajímá. O většinu z nich nejvíce rodina a příbuzní zájem.

Uvědomují si děti, že se tu mají mnohdy lépe než ve vlastních rodinách?

Bohužel asi ne. Nouzí tady rozhod-

ně netrpí, ale kdybych jim řekl, jestli chtějí jet na Vánoce domů, řeknou, že ano. Děti rychle zapomenou na to špatné, a když se náhodou rodiče ozvou, tak jsou nadšené. Říkáme tomu vzpomínkový optimismus. Děti, které tu máme, si přitom toho špatného zažily strašně moc. A ze své dlouholeté praxe vím, že je často moc pěkného by ho zastoupit někdo z nás. Jsou úžasná a chtěl bych jim za to moc poděkovat.

Najdete na téhle koronavirové době i něco pozitivního?

Určitě. Začal jsem se dívat jinak na své zaměstnance, kolegy. Nikdo z nich mě nenechal ve štýchu, všichni si uvědomují, že je to doba pro všechny velmi náročná. Vědí, že kdyby jeden člověk vypadl, musel by ho zastoupit někdo z nás. Jsou úžasná a chtěl bych jim za to moc poděkovat.

Litoměřice

V domově pro seniory U Trati končí karanténa

V litoměřickém Domově U Trati končí po více než měsíci karanténa. V zařízení zůstávají z původních 56 nakažených dva klienti, kteří mají stále pozitivní test na covid-19. Sedm klientů je v péči lékařů. Plošná karanténa, která byla uvalena na celé zařízení, se mění na izolační pokoje pro nakažené. Domov oznámil nákazu 26. března. Onemocněli klienti i zaměstnanci. Nemoc neměla u většiny klientů vážný průběh, proto zůstali v domově. Čtyři seniory však zemřeli. (ČTK, ula)

Litoměřice, Lovosice

Za parkování se začíná znovu platit

Od dnešního dne se znovu platí za parkování v centru Litoměřic a na přilehlých parkovištích. Odstavení vozu lze uhradit nejen mincemi v parkovacím automatu, ale také prostřednictvím SMS zpráv. Stejně tak se za parkování ode dneška znovu začíná platit také v Lovosicích. (hal)

Proboštov

Pošta je ode dneška znovu otevřená

Pošta v Proboštvě na Teplicku se ode dneška vrací k běžné pracovní době. Otevřeno bude ve všedních dnech v době od 8 do 12 hodin, od 13 do 15.30 hodin a od 16 do 17 hodin. Doba mezi 8. a 10. hodinou bude každý den vyhrazena především pro seniory starší 65 let. (pap)

Ústí nad Labem

Železniční most je pro pěší uzavřený

Až do 20. června nemohou obyvatelé Ústí nad Labem používat lávku pro pěší na železničním mostě přes řeku Labe. Důvodem jsou stavební práce při opravě mostu. (hal)

Dobkovice

Pro zásilky je třeba dojet si do Děčína

Ode dneška do odvolání je z provozních důvodů uzavřena pošta v Dobkovicích u Děčína. Lidé mohou pro své zásilky chodit na nejbližší pobočku, která se nachází v děčínské Vilsnické ulici. Otevřeno má každé pracovní dopoledne od 8 do 9.30 hodin a odpoledne od 14 do 16 hodin. (ula)

Osek

Lidé si mohou opět zahrát minigolf

Po vynucené přestávce způsobené koronavirovou krizí je minigolf v Oseku znovu v provozu. Lidé si mohou zahrát denně od 10 do 18 hodin, je ale dobré se rezervovat na webu města či na čísle 417 837 253. (pap)

496
prokázaných případů nákazy koronavirem bylo včera v kraji.